32003D0564

31.7.2003 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ L 192/23

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА
от 28 юли 2003 година
за прилагането на Директива 72/166/ЕИО на Съвета относно проверките на застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства

(Нотифицирано под номер C(2003) 2626)

(текст от значение за ЕИП)

(2003/564/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка [1], последно изменена от Директива 90/232/ЕИО [2], и по-специално член 2, параграф 2, и член 7, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

(1) Отношенията между националните застрахователни бюра на държавите-членки, така както са определени в член 1, параграф 3 на Директива 72/166/ЕИО, и тези на Чешката република, на Унгария, на Норвегия, на Словакия и на Швейцария се уреждаха от допълнителни споразумения към Единното споразумение за системата „Зелена карта“, сключено на 2 ноември 1951 г. („Допълнителни споразумения“). Тези допълнителни споразумения определяха практическите условия за премахване на проверките за застраховки на превозните средства, домуващи обичайно на територията на която и да е от тези страни.

(2) Впоследствие Комисията прие решения, налагащи на всички държави-членки, в съответствие с Директива 72/166/ЕИО да се въздържат да извършват проверки за застраховки за гражданска отговорност на превозните средства, домуващи обичайно на територията на друга държава-членка или на територията на посочените по-горе трети страни, предмет на допълнителните споразумения.

(3) Националните застрахователни бюра преразгледаха и уеднаквиха текстовете на допълнителните споразумения и ги замениха с едно споразумение (наречено „Многостранно гаранционно споразумение“), ратифицирано в Мадрид на 15 март 1991 г., в съответствие с принципите, прогласени в член 2, параграф 2 на Директива 72/166/ЕИО. Многостранното гаранционно споразумение беше включено в Директива 91/323/ЕИО [3] на Комисията.

(4) Комисията прие впоследствие Решения 93/43/ЕИО [4], 97/828/ЕО [5], 99/103/ЕО [6] и 2001/160/ЕО [7], които изискват от всяка държава-членка, в съответствие с Директива 72/166/ЕИО, да се въздържат да извършват проверки на застраховки за гражданска отговорност на превозни средства, чието обичайно домуване е на територията на държава-членка или на територията съответно на Исландия, на Словения, на Хърватия и на Кипър.

(5) Споразумението между националните застрахователни бюра на държавите-членки на Европейското икономическо пространство и други асоциирани държави беше подписано на 30 май 2002 г. в Ретимно (Крит), в съответствие с принципите, определени в член 2, параграф 2 на Директива 72/166/ЕИО. Първото приложение към това споразумение обединява в един документ всички разпоредби на Единното споразумение между бюрата и на Многостранното гаранционно споразумение („Вътрешните разпоредби“). Тези вътрешни разпоредби заменят двете предходни споразумения, считано от 1 август 2003 г.

(6) Поради това, следва да се отменят Решения 91/323/ЕИО, 93/43/ЕИО, 97/828/ЕО, 99/103/ЕО и 2001/160/ЕО, считано от 1 август 2003 година,

---

[1] ОВ L 103, 2.5.1972 г., стр. 1.
[2] ОВ L 129, 19.5.1990 г., стр. 33.
[3] ОВ L 177, 5.7.1991 г., стр. 25.
[4] ОВ L 16, 25.1.1993 г.., стр. 1.
[5] ОВ L 343, 13.12.1997 г., стр. 25.
[6] ОВ L 33, 6.2.1999 г., стр. 25.
[7] ОВ L 57, 27.2.2001 г., стр. 56.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Считано от 1 август 2003 г., всички държави-членки се въздържат да извършват проверки за застраховки за гражданска отговорност на превозните средства, домуващи обичайно на територията на друга държава-членка или на територията на Чешката република, на Хърватия, на Кипър, на Унгария, на Исландия, на Норвегия, на Словакия, на Словения и на Швейцария, които са предмет на Споразумението между националните застрахователни бюра на държавите-членки на Европейското икономическо пространство и на други асоциирани държави, подписано на 30 май 2002 г. и добавено като приложение към настоящото решение.

Член 2

Решенията 91/323/ЕИО, 93/43/ЕИО, 97/828/ЕО, 99/103/ЕО и 2001/160/ЕО се отменят, считано от 1 август 2003 г.

Член 3

Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за мерките, предприети за прилагане на настоящото решение.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 28 юли 2003 година.

За Комисията

Frederik BOLKESTEIN

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДОПЪЛНЕНИЕ

Споразумение между националните застрахователни бюра на държавите-членки на Европейското икономическо пространство и други асоциирани държави

ПРЕАМБЮЛ

Като взеха предвид, че Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 г. (Първа директива за автомобилното застраховане) предвижда, че националните застрахователни бюра на държавите-членки трябва да сключат помежду си споразумение, съгласно което всяко национално бюро гарантира за уреждането на исковете, възникнали на неговата територия и причинени от използването на превозни средства, чието обичайно домуване е на територията на друга държава-членка, независимо дали те са застраховани или не, при условията определени от нейното национално законодателство относно задължителното застраховане,

Като взеха предвид, че същата директива предвижда, че превозните средства, чието обичайно домуване е в трета страна, се третират като превозни средства, чието обичайно домуване е в Общността, когато националните застрахователни бюра на всички държави-членки поотделно гарантират — всяко при условията, определени от неговото национално законодателство относно задължителното застраховане — за уреждането на искове във връзка с настъпили на негова територия произшествия, причинени от използването на такива превозни средства,

Като взеха предвид, че в изпълнение на тези разпоредби националните застрахователни бюра на държавите-членки и националните застрахователни бюра на други държави сключиха няколко споразумения, които имат за цел да изпълнят предписанията на директивата и че впоследствие, тези бюра решиха да заменят тези споразумения с единно споразумение, наречено Многостранно гаранционно споразумение между националните бюра на застрахователите, подписано в Мадрид на 15 март 1991 г.,

Като взеха предвид, че по време на Общото събрание, проведено в Ретимно (Крит) на 30 май 2002 г., Съветът на бюрата реши да обедини разпоредбите, които уреждат отношенията между бюрата включени в Единното споразумение между бюрата и Многостранното гаранционно споразумение между националните бюра на застрахователите в един документ, озаглавен „Вътрешни разпоредби“,

Долуподписаните бюра сключиха следното споразумение:

Член 1

Долуподписаните бюра се задължават, в рамките на техните взаимоотношения, да спазват императивните разпоредби, както и незадължителните разпоредби, включени в раздели II и III на вътрешните правила, когато те се прилагат, приети от Съвета на бюрата на 30 май 2002 г., копие от който е приложен като допълнение 1 към настоящото споразумение.

Член 2

Долуподписаните бюра си предоставят взаимно, от тяхно име и от името на техните членове, правомощието да уреждат доброволно всеки иск и да получават уведомления за всяко съдебно или извънсъдебно действие, което може да доведе до изплащане на обезщетение в резултат на произшествия, попадащи в обхвата на предмета на цитираните вътрешни правила.

Член 3

Задължението, посочено в член 1, влиза в сила на 1 юли 2003 г., дата, на която то ще замени Единното споразумение между бюрата и Многостранното гаранционно споразумение между националните застрахователни бюра, които понастоящем са обвързващи за страните, подписали настоящото споразумение.

Член 4

Настоящото споразумение се сключва за неопределен срок. Въпреки това, всяко бюро, което е подписало споразумението, може независимо от това да реши да се оттегли от споразумението посредством писмено съобщение за решението си до генералния секретар на Съвета на бюрата, който ще съобщи незабавно за него на другите подписали бюра, както и на Комисията на Европейския съюз. Това оттегляне влиза в сила след изтичането на период от дванадесет месеца, считано от датата на изпращане на това съобщение. Съответното подписало бюро продължава да носи отговорност, по смисъла на настоящото споразумение и на неговите приложения, за да удовлетвори всяко искане за изплащане на суми, свързано с уреждането на искове, произтичащи от злополуки, настъпили преди изтичането на определения по-горе период.

Член 5

Настоящото споразумение се сключи между посочените по-долу бюра и по отношение на териториите, за които всяко от тях е компетентно, под форма на три оригинала на всеки от езиците — английски и френски.

Един екземпляр на всеки от двата езика ще бъде депозиран съответно в секретариата на Съвета на бюрата, в генералния секретариат на Европейския комитет по застраховането и в Комисията на Европейския съюз.

Генералният секретар на Съвета на бюрата ще предостави заверени копия от настоящото споразумение на всяко подписало го бюро.

Подписано в Ретимно (Крит) на 30 май 2002 година.

Австрия, за *Verband der Versicherungsunternehmen Österreichs: Günter Albrecht, Секретар и Управител*

Белгия, за *Bureau Belge des Assureurs Automobiles: Alain Pire, Генерален директор*

Швейцария (и Лихтенщайн), за *Swiss National Bureau of Insurance: Martin Metzler, Президент*

Кипър, за *Motor Insurers' Fund: Aristos Pissiris, President and Andreas Charalambides, Управител/секретар*

Чешка република, *for the Ceská Kancelár Pojistitelu: Jakub Hradec, Изпълнителен директор*

Германия, за *Deutsches Büro Grüne Karte e.V.: Ulf Lemor, Генерален директор*

Дания (и Фарьорски острови), за *Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring: Steen Leth Jeppesen, Генерален директор*

Испания, за *Oficina Española de Aseguradores de Automóviles: José Ignacio Lillo Cebrián, Президент*

Франция, за *Bureau Central Français: Alain Bouchon, Президент*

Финландия, за *Liikennevakuutuskeskus: Olli Latola, Председател на Съвета, и Ulla Niku-Koskinen, Генерален директор*

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Нормандски острови, Гибралтар и остров Ман за *Motor Insurers' Bureau: James Read, Chief Executive*

Гърция, за *Motor Insurer's Bureau: Michael Psalidas, Председател и George Tzanis, Генерален секретар*

Унгария, за *Hungarian Motor Insurance Bureau: István Ragályi, Генерален директор*

Хърватска, за *Hrvatski Ured Za Osiguranje: Ante Lui, Генерален директор*

Италия (и Република Сан-Марино и държавата Ватикана), за *Ufficio Centrale Italiano (UCI): Raffaele Pellino, Председател*

Ирландия, за *Motor Insurers' Bureau: Michael Halligan, Изпълнителен директор*

Исландия, за *Alpjódlegar Bifreidatryggingar á Islandi: Sigmar Ármannsson, Изпълнителен директор*

Люксембург, за *Bureau Luxembourgeois des Assureurs: Paul Hammelmann, Генерален секретар*

Норвегия, *Trafikkforsikringsforeningen: Jan Gunnar Knudsen, Генерален директор*

Нидерландия, за *Nederlands Bureau de Motorrijtuigverzekeraar: Frank Robertson, Председател*

Португалия, *Gabinete Português de Carta Verde GPCV: Maria José Mesquita, Заместник председател и Antonio Lourenço, Vogel*

Швеция, за *Trafikförsakringsföreningen: Ulf Blomgren, Генерален директор*

Словакия, за *Slovenská kancelária poistovatelov: Imrich Fekete, Председател и Lydia Blaeková, Изпълнителен директор*

Словения, за *Slovensko Zavarovalno Združenje, GIZ: Tjaša Korbar, Head of the Green Card Bureau (от името на Mirko Kalua, Директор)*

ДОПЪЛНЕНИЕ I

ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА НА СЪВЕТА НА БЮРАТА

Преамбюл

(1) Като има предвид, че работната група по автомобилен транспорт на Комитета за вътрешен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа отправи през 1949 г. до правителствата на държавите-членки препоръка [1], приканваща ги да поискат от застрахователите, покриващи риска гражданска отговорност при използването на превозни средства, да сключат споразумения, предназначени да установят еднообразни и практически разпоредби, които дават възможност на автомобилистите да бъдат застраховани по задоволителен начин, когато влизат в страни, където застраховането за тези рискове е задължително.

(2) Като има предвид, че в тази препоръка се посочи, че създаването на единен документ за застраховка ще бъде най-подходящата мярка с оглед постигането на предложената цел и определянето на основните принципи на споразуменията, които да бъдат сключени между застрахователите от различните страни.

(3) Като има предвид, че Споразумението между бюрата, чийто текст беше приет през ноември 1951 г. от представителите на застрахователите на държавите, които тогава са дали благоприятен отговор на препоръката, създаде основата на отношенията между тези застрахователи.

(4) Като има предвид, че:

а) целта на системата, обикновено наричана „система зелена карта“, е да улесни международното движение на моторни превозни средства, като даде възможност застраховката за гражданска отговорност, произтичаща от използването им, да отговаря на критериите, наложени от посещаваната страна, и при злополука да гарантира обезщетението на пострадали лица в съответствие с разпоредбите на тази страна;

б) международната карта за автомобилно застраховане („Зелена карта“), документ, официално признат от държавните институции на държавите, които са приели препоръката на Обединените нации, представлява, във всяка посетена страна, доказателство за задължителната застраховка гражданска отговорност, произтичаща от използването на моторното превозно средство, което е описано в нея;

в) във всяка участваща държава се създава и одобрява официално национално бюро с цел да предостави двойна гаранция:

— на неговото правителство спазването на приложимото право в страната от чуждестранния застраховател и, в тези рамки, обезщетението на пострадалите лица,

— бюрото на посетената страна, задължението на застрахователя-член, който покрива гражданската отговорност, произтичаща от използването на превозното средство, участващо в злополуката;

г) като последица от тази двойна мисия, с нестопанска цел, всяко бюро трябва да разполага с независима финансова структура, основана на солидарната отговорност на застрахователите, на които е разрешено да извършват задължителна застраховка гражданска отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства, извършващи дейност на неговия национален пазар, които му възможност да изпълнява задълженията, произтичащи от споразуменията, които го свързват с други бюра.

(5) Като има предвид, че:

а) някои държави, с цел да улеснят допълнително международния автомобилен трафик, са премахнали проверката за зелената карта при преминаване на границата, въз основа на споразумения, подписани от техните съответни бюра, главно основани на регистрацията на превозните средства;

б) с Директива от 24 април 1972 г. [2] Съветът на Европейския съюз предложи на бюрата на държавите-членки да подпишат такова споразумение; че то, наречено „Допълнително споразумение между бюрата“, е подписано на 16 октомври 1972 г.;

в) последващи споразумения, основани на същите принципи, позволиха към него да се присъединят бюрата на други държави-членки; и те бяха обединени в един документ, подписан на 15 март 1991 г., наречен „Многостранно гаранционно споразумение“.

(6) Като взе предвид, че е желателно да се съберат в единен документ всички разпоредби, уреждащи отношенията между бюрата, Съветът на бюрата прие, по време на общото събрание, проведено в Ретимно (Крит), на 30 май 2002 г. тези вътрешни правила.

---

[1] Препоръка № 5 от 25 януари 1949 г., която беше заменена с приложение 2 на консолидираната резолюция относно улесняването на автомобилния транспорт, приета от Работната група по автомобилен транспорт на Комитета по вътрешен транспорт на Икономическата комисия на Обединените нации за Европа, чийто текст е включен като приложение I.

[2] Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за застраховане на такава отговорност, чийто текст е включен в приложение 2.

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПРАВИЛА (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Член 1

Цел

Тези вътрешни правила имат за цел да уредят отношенията между националните застрахователни бюра в рамките на изпълнението на разпоредбите на Препоръка № 5, приета на 25 януари 1949 г. от Работната група за автомобилен транспорт на Комитета по вътрешен транспорт на Икономическата комисия на Организацията на обединените нации за Европа, която беше заменена с Приложение 2 на Консолидираната резолюция за улесняване на автомобилния транспорт (RE4), приета от работната група по време на нейната 74-а сесия, която беше проведена от 25 до 29 юни 1984 г. в нейния последен вариант (наричана по-долу „Препоръка № 5“).

Член 2

Определения

По смисъла на настоящите правила термините и изразите, посочени по-долу, имат значенията, които са им определени, и никакво друго значение:

1. „национално застрахователно бюро“ (наричано по-долу „бюро“): професионалната организация, член на Съвета на бюрата, учредена в страна, където е установена в съответствие с Препоръка № 5;

2. „застраховател“: всяко предприятие, на което е разрешено да извършва задължително застраховане за гражданска отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства;

3. „член“: всеки застраховател, който е член на бюро;

4. „кореспондент“: застраховател или всяко друго физическо или юридическо лице, посочено от един или повече застрахователи, с одобрението на бюрото на страната, където то е установено, за обработването и уреждането на претенции във връзка със злополуки, в които участват превозни средства, които те застраховат и са настъпили на територията на страната, в която е установен този кореспондент;

5. „превозно средство“: означава всяко моторно превозно средство, което е предназначено да се движи по суша и се задвижва от механична сила, но не се движи по релси, както и всички ремаркета, дори и да не са прикачени, при положение че това превозно средство или това ремарке подлежи на задължението за задължително застраховане в страната, в която се използва;

6. „злополука“: всяко събитие, причинило загуба или вреда, която според правото на страната, където тя настъпва, може да доведе до прилагане на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в резултат на използването на всяко превозно средство;

7. „пострадало лице“: всяко лице, което има право да претендира за обезщетение за загуба или вреда, причинени от превозно средство;

8. „претенция“ една или повече претенции за обезщетение, предявени от едно пострадало лице в резултат на една и съща злополука;

9. „застрахователна полица“: договор за задължителна застраховка, издаден от член на едно бюро с оглед застраховане на гражданската отговорност, произтичаща от използването на превозно средство;

10. „застрахован“: всяко лице, чиято гражданска отговорност е застрахована по една застрахователна полица;

11. „Зелена карта“: международно застрахователно удостоверение в съответствие с един от утвърдените от Съвета на бюрата образци;

12. „Съвет на бюрата“: организацията, в която членуват задължително всички бюра, натоварена да ръководи и прилага международната система за автомобилна застраховка гражданска отговорност (наречена „система Зелена карта“).

Член 3

Обработване на претенциите

1. Когато едно бюро бъде уведомено за настъпването на злополука на територията на страна, за която то е компетентно, в която участва превозно средство, произхождащо от друга страна, то трябва да пристъпи незабавно, без да чака предявяването на официална претенция, към разследване на обстоятелствата на злополуката. То съобщава във възможно най-кратък срок тези сведения на застрахователя, който е издал зелената карта или застрахователната полица, или, когато са налице условията за това, на заинтересованото бюро. Независимо от това, всеки пропуск в тази насока не може да бъде използван срещу него.

Когато по време на това разследване бюрото установи, че застрахователят на замесеното превозно средство е известен и че кореспондент на този застраховател е бил надлежно одобрен в съответствие с разпоредбите на член 4, то предава незабавно информацията на този кореспондент за предприемане на всички необходими последващи действия.

2. Когато бъде предявена претенция във връзка със злополука, настъпила при условията, описани по-горе, бюрото, ако има одобрен кореспондент на застрахователя, му я предава незабавно с оглед на неговата обработка и на неговото изплащане в съответствие с разпоредбите на член 4. Ако няма одобрен кореспондент, то уведомява незабавно застрахователя, който е издал зелената карта или застрахователната полица, или, ако има такова, заинтересованото бюро, за обстоятелството, че е получило претенция и че ще я обработи или ще я предаде, за да бъде обработена, на пълномощник, чиято самоличност съобщава.

3. Бюрото има право да уреди доброволно всяка претенция и да получава уведомление за извънсъдебно или съдебно действие, които биха могли да доведат до изплащането на обезщетение.

4. Всички претенции се обработват от бюрото напълно независимо и в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби относно отговорността, обезщетяването на пострадалите лица и задължителното автомобилно застраховане, приложими в страната, в която е настъпила злополуката, по най-добър начин от гледна точка на интересите на застрахователя, издал зелената карта или застрахователната полица, или, когато такъв е случаят, на заинтересованото бюро.

То единствено е компетентно по всички въпроси, свързани с тълкуването на приложимото право в страната, в която е настъпила злополуката (дори то да препраща към правните разпоредби на друга страна) и с уреждането на претенцията. Независимо от тази последна разпоредба, бюрото уведомява, по изрично искане, застрахователя или заинтересуваното бюро, преди да вземе окончателно решение.

5. Когато предвижданото уреждане надхвърля условията или границите, приложими по силата на закона за задължителна автомобилна застраховка „Гражданска отговорност“, който е в сила в страната на злополуката, независимо, че се покриват от застрахователната полица, тя трябва да се консултира със застрахователя относно частта от претенцията, която надхвърля тези условия или граници. Съгласието на този застраховател не е необходимо, ако приложимият закон задължава бюрото да се съобрази с договорните гаранции, надхвърлящи условията и границите, предвидени от закона за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ в резултат на използването на моторни превозни средства в страната, където е настъпила злополуката.

6. Бюрото не може по своя воля или без писменото съгласие на застрахователя или на съответното бюро да възложи обработването на иска на пълномощник, който, въз основа на договорни задължения, е финансово заинтересован от този иск. Ако то действа по този начин без това съгласие, правото на възстановяване се ограничава до половината от сумите, които то при нормални условия би могло да получи обратно.

Член 4

Кореспонденти

1. Освен ако друго не е предвидено в споразумение което го обвързва с други бюра, и/или при спазване на всички законови или подзаконови разпоредби на вътрешното право, всяко бюро определя условията, при които то предоставя, отказва или отнема одобрение на кореспондентите, установени в страната, за която то е компетентно.

Въпреки това, одобрението трябва да бъде дадено автоматично, ако е поискано от името на член на друго бюро, когато то се отнася за предприятие, с което разполага този член в страната на замоленото бюро, при условие че на него там му е разрешено да извършва застраховка „Гражданска отговорност“, произтичаща от употребата на моторни превозни средства.

2. Бюрата на държавите-членки на Европейското икономическо пространство се задължават, когато до тях е отправено такова искане, да приемат като кореспонденти представителите, посочени в техните страни от застрахователите на другите държави-членки, в съответствие с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]). Освен в случай на сериозно нарушение на задълженията, договорени в настоящия член, така даденото одобрение не може да бъде отменено, докато съответният кореспондент запазва качеството си на представител, така както то е описано в цитираната директива.

3. Единствено бюрата, по искане на някой от техните членове, са овластени да предават на едно друго бюро искането за одобрение на един кореспондент, установен в страната на това бюро. Това искане трябва да бъде изпратено по факс или по електронна поща заедно с доказателството, че предложеният кореспондент приема исканото одобрение.

В срок от три месеца, считано от получаването на искането, бюрото дава или отказва одобрение и съобщава решението си , както и датата, от която влиза в сила, на бюрото, което е предало молбата, и на заинтересования кореспондент. Ако тази информация не бъде получена преди изтичането на този срок, счита се, че одобрението е дадено и е влязло в сила.

4. Кореспондентът обработва всички претенции в съответствие със законовите и подзаконови разпоредби, приложими в страната, където е настъпила злополуката, относно отговорността, обезщетението на пострадалите лица и задължителната автомобилна застраховка, от името на бюрото, което го е одобрило, и за сметка на застрахователя, който е поискал неговото одобряване, във връзка с настъпили в тази страна злополуки, участници в които са превозни средства, застраховани от застрахователя, който е поискал неговото одобрение.

Когато предвижданото уреждане надхвърля условията и границите, приложими по силата на закона за задължителната автомобилна застраховка „Гражданска отговорност“ в сила в страната на злополуката, независимо че са покрити от застрахователната полица, кореспондентът трябва да спази разпоредбите, предвидени в член 3, параграф 5.

([1]) ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65.

5. Бюрото, което предоставя одобрение на кореспондент, го признава за единствено компетентен да обработва и урежда исковете от името на самото бюро и за сметка на застрахователя, който е поискал неговото одобряване. То се задължава да уведомява пострадалите лица за тази компетентност и да препраща на кореспондента всички съобщения, свързани с тези претенции. То може обаче да замести кореспондента при обработването и уреждането на дадена претенция във всеки един момент и без да е необходимо да обосновава това.

6. Ако по каквато и да е причина бюрото, което е предоставило одобрението, трябва да обезщети пострадало лице вместо и на мястото на кореспондент, изплатените суми му се възстановяват направо при условията, посочени в член 5, от бюрото, което е предало искането за одобрение.

7. При спазване на разпоредбите на член 4, параграф 4, кореспондентът може свободно да договаря със застрахователя, който е поискал неговото одобряване, условията за възстановяване на сумите, платени на пострадалите лица, както и за изчисляване на такса за обработване, като те обаче не са противопоставими по отношение на бюрата.

Когато на кореспондент не бъдат възстановени сумите, които е платил авансово за сметка на застрахователя, който е поискал неговото одобрение в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 4, те му се възстановяват от бюрото, което го е одобрило. Впоследствие те му се възстановяват от бюрото, чийто член е въпросният застраховател, при условията, определени в член 5.

8. Когато едно бюро е информирано, че един от неговите членове е решил да се откаже от услугите на кореспондент, то уведомява незабавно бюрото, което е дало одобрението. Това бюро трябва да определи датата, от която влиза в сила прекратяването на одобрението.

Когато бюрото, което е дало одобрението на даден кореспондент, реши да го отнеме или научи, че кореспондентът желае да се откаже от него, то уведомява незабавно бюрата, които са предали исканията за одобрение, отнасящи се до този кореспондент. То ги уведомява също за датата, от която оттеглянето или прекратяването на одобрението произвежда действие.

Член 5

Условия за възстановяване на изплатените суми

1. Когато бюро или посоченият за тази цел пълномощник е уредил всички претенции, възникнали във връзка с една и съща злополука, в срок максимум до една година, считано от датата на последното плащане, осъществено в полза на пострадало лице, той изпраща по факс или по електронна поща на члена на бюрото, което е издало зелената карта или застрахователната полица, или, ако такъв е случаят, на заинтересуваното бюро, искане за възстановяване на изплатените суми, в което се посочват:

1.1. сумите, изплатени като обезщетение на пострадалите лица въз основа на доброволно споразумение или в изпълнение на съдебно решение;

1.2. сумите, изплатени за външни услуги, свързани с обработването и уреждането на всяка претенция, както и специфичните разходи, направени за нуждите на съдебно производство, които при сходни обстоятелства също биха били заплатени от застраховател, установен в страната на злополуката;

1.3. таксата за обработването, покриващ всички други разходи, изчислен в съответствие с правилата, одобрени от Съвета на бюрата.

Когато исковете, възникнали във връзка с една и съща злополука, не са довели до никакво обезщетяване, могат да се предявят претенции по отношение на сумите, посочени в член 5, параграф 1, алинея 2, както и минималната такса, определена от Съвета на бюрата в съответствие с член 5, параграф 1, алинея 3.

2. В искането за възстановяване на изплатените суми се посочва, че претендираната сума е платима в страната и в паричната единица на бенефициента, без върху нея да се удържат каквито и да било разходи, в срок от два месеца, считано от искането, и че след изтичането на този срок по право се дължи лихва за забава, изчислена на база 12 % годишно, считано от датата на искането до датата на получаването на дължимата сума от банката на бенефициера.

В искането за възстановяване на изплатените суми може също да се посочи, че размерът на сумите изразени в национална валута са платими в евро, по официалния курс в страната на искащото бюро към датата на отправяне на искането.

3. Сумата за възстановяване не може в никакъв случай да включва глоби, гаранции или каквито и да било финансови санкции, наложени на застрахования, които в страната, в която е станала злополуката, не се включват в риска, покрит от задължителната застраховка „Гражданска отговорност“, произтичаща от използването на превозни средства.

4. По искане на адресата на искането за възстановяване на изплатените суми доказателствата, включващи и оправдателни документи, че обезщетенията на пострадалите лица са били изплатени, се изпращат незабавно, без това да може да забави възстановяването на изплатените суми.

5. Възстановяването на изплатените суми, посочени в член 5, параграф 1, алинея 1, и в член 5, параграф 1, алинея 2, може да бъде искано при условията, посочени в настоящия член, тогава когато бюрото още не е изплатило всички претенции, възникнали по повод на. една и съща злополука. За таксата за обработването на преписката, посочена в член 5, параграф 1, алинея 3, също може да бъде предявена претенция, ако сумата, чието възстановяване се иска по основното задължение, надхвърля размера, определен от Съвета на бюрата.

6. Когато, след плащането по искането за възстановяване на изплатените суми, е отново предявена същата претенция или е предявена нова претенция във връзка със същата злополука, сумата за плащане за таксата за обработване на преписката, ако има такава, ще трябва да бъде изчислена в съответствие с разпоредбите, които са в сила в момента, в който искането за възстановяване на изплатените суми е направено въз основа на отново предявената претенция или новата претенция.

7. Не може да се предяви претенция по отношение на таксата за обработване на претенция, когато във връзка със злополуката не е възникнала претенция.

Член 6

Гаранционно задължение

1. Всяко бюро гарантира възстановяването на сумите на своите членове в съответствие с разпоредбите, предвидени в член 5, от бюрото на страната, в която е настъпила злополуката, или от посочения за тази цел пълномощник.

Когато член не извърши плащането, което е поискано от него в двумесечния срок, предвиден в член 5, бюрото, в което членува този член, след получаването на искането, основано на гаранционното задължение, отправено от бюрото на страната, в която е станала злополуката, или посочения за тази цел пълномощник, само възстановява изплатените суми при условията, описани по-долу.

Бюрото, което се явява гарант, извършва плащането в срок от един месец. След изтичането на този срок се дължи по право лихва за забава, изчислена при 12 % годишна основа, считано от датата на искането за плащане въз основа на гаранционното задължение, до датата на получаването на исканата сума от банката на бенефициера.

Това искане за плащане по гаранционното задължение трябва да бъде изпратено по факс или по електронна поща в срок от 12 месеца, считано от изпращането на искането за възстановяване на изплатените суми, посочени в член 5. След изтичането на този срок, независимо от евентуалните лихви за забава, които самото то ще дължи, отговорността на бюрото, което се явява гарант, се ограничава само до размера, който претендира неговият член, увеличен с лихвата за 12 месеца, изчислена при 12 % годишна основа.

Искане за гаранционно плащане не се приема, ако бъде изпратено след изтичането на две години след изпращането на искането за възстановяване на изплатените суми.

2. Всяко бюро гарантира, че неговите членове дават указания на кореспондентите, за които са поискали да бъдат одобрени, да уредят претенциите в съответствие с разпоредбите, предвидени в член 4, параграф 4, първа точка, и им изпращат всички документи, свързани с претенциите, отправени до кореспондентите или до бюрото на страната, в която е станала злополуката.

РАЗДЕЛ II

СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ЗА ДОГОВОРНИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ БЮРАТА, ОСНОВАНИ НА ЗЕЛЕНАТА КАРТА (НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Разпоредбите от настоящия раздел се прилагат, когато договорните отношения между бюрата се основават на зелената карта.

Член 7

Изработване и предоставяне на зелените карти

1. Всяко бюро поема отговорността за отпечатването на зелените карти или разрешава на членовете си да ги отпечатват.

2. То разрешава на членовете си да изработват зелените карти за техните застраховани единствено за автомобили, регистрирани във всяка една от страните, за която те са компетентни.

3. На един член би могло все пак да бъде разрешено от неговото бюро да предоставя зелени карти на своите застраховани във всички страни, в които няма бюро, и при условие че този член е установен там. Тази възможност е ограничена до превозните средства, регистрирани в съответната страна.

4. Всяка зелена карта се смята валидна за не по-малко от 15 дни. Ако зелената карта е издадена с по-кратък срок на валидност, бюрото, което е разрешило предоставянето на зелената карта, трябва, по отношение на бюрата на страните, за които тя е валидна, да даде гаранция в продължение на 15 дни, считано от началната дата на нейната валидност.

5. Когато споразумението, сключено между две бюра, се прекрати в съответствие с член 16, параграф 3, алинея 5, всички зелени карти, издадени от тяхно име, за използване на техните съответни територии се обезсилват, веднага щом анулирането влезе в сила.

6. Когато това споразумение е анулирано или действието му спряно въз основа на член 16, параграф 3, алинея 6, остатъчният срок на валидност на предоставените от името на съответните бюра зелени карти, за да бъдат използвани на техните съответни територии, ще бъде определена от Съвета на бюрата.

Член 8

Потвърждаване на валидността на зелената карта

Всяко искане за потвърждаване валидността на идентифицирана зелена карта, отправено по факс или по електронна поща до едно бюро от бюрото на страната, където е настъпила злополуката, или от натоварения за тази цел пълномощник, трябва да получи окончателен отговор в срок от три месеца, след като е било направено. При липса на отговор в рамките на този срок, зелената карта се счита за валидна.

Член 9

Фалшиви, неправомерно предоставени или променени зелени карти

Всяка зелена карта, представена в една страна, за която тя е валидна, като издадена на отговорност на едно бюро, се гарантира от това бюро, дори ако зелената карта е фалшива, неправомерно предоставена или променена.

Въпреки това гаранцията на бюрото не се прилага, когато зелена карта посочва превозно средство, което не е редовно регистрирано в страната си, с изключение на обстоятелствата, посочени в член 7, параграф 3.

РАЗДЕЛ III

СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ЗА ДОГОВОРНИТЕ ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ БЮРАТА, ОСНОВАНИ НА ПРЕЗУМПЦИЯТА ЗА ЗАСТРАХОВКА (НЕЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Разпоредбите на настоящия раздел се прилагат, когато отношенията между бюрата се основават, освен при определени изключения, на презумпцията за застраховка.

Член 10

Задължения на бюрата

Бюрата, за които се отнасят разпоредбите от настоящия раздел, гарантират помежду си възстановяването на всички платими въз основа на тези вътрешни правила суми в резултат на всяка претенция, във връзка с каквато и да е злополука, при която участва превозно средство, чието обичайно домуване е на територията на държавата, за която всяко от тези бюра е компетентно, независимо дали то е застраховано или не.

Член 11

Обичайно домуване

1. Територията на държавата, където е обичайното домуване на едно превозно средство, в зависимост от случая, се определя по един от следните критерии:

1.1. територията на държавата, от която превозното средство има регистрационен номер;

1.2. в случай, че не съществува регистрация за определен вид превозни средства, но това превозно средство има застрахователен номер или друг отличителен знак, подобен на регистрационния номер, територията на държавата, където този номер или знак са предоставени;

1.3. в случай, че не съществува регистрация, нито застрахователен номер, нито отличителен знак за някои видове превозни средства, територията на държавата по обичайното местопребиваване на лицето, което държи превозното средство.

2. В случай, че едно превозно средство, подлежащо на регистрация, е лишено от номер или има номер, който не отговаря или не отговаря вече на превозното средство, което е било замесено в злополука, територията на държавата, където е настъпила злополуката, се счита, за нуждите на възстановяването на щетата, като държава на обичайното домуване на превозното средство.

Член 12

Освобождавания

Разпоредбите на този раздел не се прилагат по отношение на:

1. превозните средства, регистрирани извън страната, чиито бюра са посочени от настоящия раздел и за които има издадена зелена карта от един от членовете на тези бюра. В случай на злополука заинтересованите бюра прилагат разпоредбите, посочени в раздел II;

2. превозните средства, принадлежащи на определени публичноправни или частноправни физически или юридически лица, ако държавата, където те са регистрирани, е посочила в другите държави орган или организация, натоварена да обезщетява при условията, посочени от законодателството на страната на злополуката;

3. определени видове превозни средства или някои превозни средства със специален номер, когато движението им се подчинява, на законодателството на посетената страна, на притежаването от държателя на валидна зелена карта или на сключването на договор за застраховка на границата.

Списъкът на превозните средства, посочени в член 12, параграф 2, включително и списъкът на органите или организациите, посочени в другите държави и в член 12, параграф 3, изготвен от всяка заинтересована държава, се съобщава на Съвета на бюрата от бюрото на тази държава.

Член 13

Потвърждаване на обичайното домуване

Всяко искане за потвърждаване на обичайното домуване на превозно средство, изпратено по факс или по електронна поща до едно бюро от бюрото на страната, където е настъпила злополуката, или от овластен за тази цел пълномощник, трябва да получи окончателен отговор в срок от три месеца от датата, на която е било направено. При липса на такъв отговор до изтичането на този срок обичайното домуване се счита потвърдено.

Член 14

Ограничаване на гаранционната отговорност във времето

Бюрата могат да ограничат срока на действие на дължимата по силата на член 10 гаранция за:

1. превозните средства с временен номер въз основа на декларация, изпратена до Съвета на бюрата. В този случай ограничението е 12 месеца, считано от изтичането на валидността, означена върху номера;

2. всяко друго превозно средство въз основа на реципрочни споразумения, сключени с други бюра и съобщени на Съвета на бюрата.

Член 15

Едностранно прилагане на гаранцията, основана на презумпцията за застраховка

Освен ако друго не е предвидено, едностранното прилагане на настоящия раздел може да бъде договорено в рамките на двустранните отношения между бюрата.

РАЗДЕЛ IV

ПРАВИЛА ОТНОСНО СПОРАЗУМЕНИЯТА МЕЖДУ НАЦИОНАЛНИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ БЮРА (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Член 16

Двустранни споразумения — условия

1. Бюрата могат да сключат помежду си двустранно споразумение, с което се задължават в рамките на техните взаимоотношения да спазват задължителните разпоредби на настоящите вътрешни правила, както и незадължителните разпоредби, които са специално посочени.

2. Това споразумение се съставя в три еднообразни екземпляра, подписани от договарящите бюра, всяко от които запазва по един екземпляр, а третият се изпраща на Съвета на бюрата, който след консултации със заинтересованите им съобщава датата на влизане в сила на споразумението.

3. Това споразумение задължително включва клаузи, предвиждащи:

3.1. идентификация на договарящите бюра с указване на качеството им на член на Съвета на бюрата, както и териториите, по отношение на които те са компетентни;

3.2. поемане на задължението да спазват задължителните разпоредби на тези вътрешни правила;

3.3. поемане на задължението да спазват незадължителните разпоредби, избрани по взаимно съгласие;

3.4. взаимното предоставяне от бюрата, от тяхно име, както и от името на техните членове, на правото да уреждат доброволно всяка претенция или да получават всички съобщения за съдебни или извънсъдебни актове, които биха могли да доведат до изплащане на обезщетение вследствие на злополуки, попадащи в рамките на предмета на общите правила;

3.5. неограничен срок на действие на споразумението при зачитане на правото на всеки договарящ да го прекрати с предизвестие от 12 месеца, изпратено едновременно до другата страна и до Съвета на бюрата;

3.6. автоматичното анулиране или спиране действието на споразумението, ако един от договарящите престане да бъде член на Съвета на бюрата или членството му е суспендирано.

4. Образец за такова споразумение е включен в приложение III.

Член 17

Изключение

1. Чрез дерогация от разпоредбите на член 16 бюрата на държавите-членки на Европейското икономическо пространство ще заявят в съответствие с член 2 на Директива 72/166/ЕИО тяхното взаимно присъединяване към настоящите вътрешни правила, с многостранно споразумение, чиято дата на прилагане се определя от Комисията на Европейския съюз в сътрудничество със Съвета на бюрата.

2. Бюрата на държавите, които не са членки на Европейското икономическо пространство, имат възможността да се присъединят към това многостранно споразумение, като спазят условията, определени в съответствие с устава на Съвета на бюрата, от компетентния комитет.

РАЗДЕЛ V

ПРОЦЕДУРА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ВЪТРЕШНИТЕ ПРАВИЛА (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Член 18

Процедура

1. Всяко изменение на вътрешните правила е от компетентността единствено на Общото събрание на Съвета на бюрата.

2. Чрез дерогация от изложеното по-горе:

а) всяко изменение на разпоредбите, определени в раздел III, е от изключителната компетентност на комитета, посочен за тази цел от устава на Съвета на бюрата. То се налага на бюрата, които не са членове на този комитет, но които са решили, в рамките на техните двустранни отношения с други бюра, да прилагат раздел III; и

б) всяко изменение на член 4, параграф 2 е от изключителната компетентност на бюрата от Европейското икономическо пространство.

РАЗДЕЛ VI

АРБИТРАЖ (ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ)

Член 19

Арбитражна клауза

Всеки спор, възникнал от настоящия общ правилник или който се отнася до него, се решава в съответствие с арбитраж в съответствие с правилата за арбитраж на Uncitral (Комисията на Обединените нации за международно търговско право), който в момента е в сила.

Съветът на бюрата определя таблицата с възнагражденията на арбитрите, както и разноските, които могат да се претендират.

Председателят на Съвета на бюрата или, при невъзможност, председателят на Комитета по назначаването носи отговорност за назначаването на арбитрите.

Броят на арбитрите е трима.

Езиците, които се използват в арбитражното производство, са английски и френски.

РАЗДЕЛ VII

ВЛИЗАНЕ В СИЛА (ЗАДЪЛЖИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА)

Член 20

Влизане в сила

Разпоредбите на настоящите вътрешни правила влизат в сила на 1 юли 2003 г. На тази дата той заменя всички типови споразумения, както и Многостранното гаранционно споразумение.

ПРИЛОЖЕНИЯ

Приложение I: Препоръка № 5

Приложение II: Директива от 24 април 1972 г. (72/166/ЕИО)

Приложение III: Образец на споразумение между бюрата.

Бюрото .....

Член на Съвета на бюрата

и

Бюрото .....

Член на Съвета на бюрата

Член на Съвета на бюрата се задължават да се съобразят със задължителните разпоредби на вътрешните правила, приети от общото събрание на Съвета на бюрата на 30 май 2002 г., както и незадължителните разпоредби, включени в раздел..... Това задължение се прилага също и по отношение на всички последващи изменения на цитираните вътрешни правила.

Взаимно си предоставят право да получават всякакви уведомления за съдебни или извънсъдебни актове, които могат да доведат до изплащане на обезщетение или да уредят доброволно всяка претенция, произтичаща от злополука, попадаща в предмета на цитираните вътрешни правила.

Настоящото споразумение е сключено за неопределен срок. Независимо от това, то може да бъде прекратено от всеки един от подписалите го с предизвестие от 12 месеца. Съобщение за това прекратяване трябва да бъде изпратено едновременно до генералния секретар на Съвета на бюрата и до другата страна.

Страните се споразумяват освен това, че действието на това споразумение се спира временно или прекратява, ако една от подписалите го страни загуби качеството на член на Съвета на бюрата или ако членството му е суспендирано.

Датата на влизане в сила на това споразумение ще бъде съобщена на подписалите го страни от Генералния секретар на Съвета на бюрата, след като той получи един екземпляр от него подписан от всяка от двете страни.

ДОПЪЛНЕНИЕ 2

СПИСЪК НА ДЕРОГАЦИИТЕ

АВСТРИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

БЕЛГИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

ШВЕЙЦАРИЯ (и ЛИХТЕНЩАЙН)

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

КИПЪР

1. Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.
2. Превозните средства, принадлежащи на въоръжените сили и друг военен и цивилен персонал, уредени от международни споразумения.

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

ГЕРМАНИЯ

1. Превозни средства с временни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.
2. Военни превозни средства, уредени от международни споразумения.

ДАНИЯ (и ФАРЬОРСКИТЕ ОСТРОВИ)

1. Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.
2. Военни превозни средства, уредени от международни споразумения.

ФРАНЦИЯ (и МОНАКО)

Военни превозни средства, уредени от международни споразумения.

ФИНЛАНДИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ (и НОРМАНДСКИТЕ ОСТРОВИ, ГИБРАЛТАР, ОСТРОВ МАН)

Превозните средства на НАТО, които са подчинени на разпоредбите на Лондонското споразумение от 19 юни 1951 г. и на Парижкия протокол от 28 август 1952 г.

ГЪРЦИЯ

1. Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от дванадесет месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.(В сила за злополуките, настъпили на или след 1 октомври 1993 г.).
2. Превозните средства, принадлежащи на междуправителствени организации. (зелени номера, на които са означени буквите „CD“ и „ΔΣ“, последвани от регистрационния номер).

3. Превозните средства, принадлежащи на въоръжените сили и на цивилния и гражданския персонал на НАТО. (жълти номера, на които са означени буквите „ΞΑ“ последвани от регистрационния номер).

4. Превозните средства, принадлежащи на гръцките въоръжени сили (номера, на които са означени буквите „ΕΣ“).

5. Превозните средства, принадлежащи на съюзническите сили в Гърция (номера, на които са означени буквите „AFG“).

6. Превозните средства с номера за изпитване (бели номера, на които са означени буквите „ΔΟΚ“, следвани от четирите цифри на регистрационния номер).

УНГАРИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер

ИТАЛИЯ (и РЕПУБЛИКА САН МАРИНО и ДЪРЖАВАТА ВАТИКАНА)

1. Превозни средства с временни номера участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена върху временния регистрационен номер.

2. Превозни средства, принадлежащи на въоръжените сили и на друг военен и цивилен персонал, уредени от международни споразумения (като например номерът „AFI“ и международните организации, като НАТО).

3. Превозните средства без регистрация (по-специално мотопедите).

4. Селскостопанските машини (като селскостопански трактори, техните ремаркета и всички други превозни средства, предназначени по структура за селскостопански работи).

ИРЛАНДИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

ИСЛАНДИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

ЛЮКСЕМБУРГ

Превозни средства с временни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

НОРВЕГИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

НИДЕРЛАНДИЯ

1. Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер. (В сила за злополуките, настъпващи на и след 1 октомври 1993 г.).

2. Частните превозни средства на нидерландския военен персонал и техните семейства, разположени в Германия.

3. Превозните средства, принадлежащи на немския военен персонал, разположен в Нидерландия.

4. Превозните средства, принадлежащи на лицата, работещи към Генералния щаб на обединените сили в Централна Европа.

5. Служебните превозни средства на въоръжените сили на НАТО.

ПОРТУГАЛИЯ

1. Селскостопанските машини и моторизираното механично оборудване, за които не се изисква регистрационен номер според португалския закон.

2. Превозните средства, принадлежащи на чужди държави и на международните организации, на които Португалия е член: (бели номера — червени цифри, съдържащи буквите „CD“ или „FM“).

3. Превозни средства, принадлежащи на португалската държава — (черни номера — бели цифри, върху които отпред са изписани буквите „AM“, „AP“, „EP“, „ME“, „MG“ или „MX“, според съответната администрация).

ШВЕЦИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

СЛОВАКИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

СЛОВЕНИЯ

Превозни средства с временни регистрационни номера, участващи в злополуки, настъпващи повече от 12 месеца след датата на изтичане, посочена на временния регистрационен номер.

ДОПЪЛНЕНИЕ 3

СУСПЕНЗИВНИ КЛАУЗИ

ФРАНЦИЯ

Разпоредбата на член 11, параграф 2 на вътрешните правила не се прилага по отношение на Централното френско бюро, докато регулаторните разпоредби не бъдат съответно приведени в съответствие или докато бъде подписано споразумение, даващо възможност тя да се прилага.

ИТАЛИЯ

Разпоредбата на член 11, параграф 2 на общия правилник не се прилага по отношение на Ufficio Centrale Italiano (UCI), докато подзаконовите разпоредби, приложими в тази страна, не бъдат променени, за да се осигури съответствието им с правото на Общността, приложимо според разпоредбите на същото това право.

ПОРТУГАЛИЯ

Разпоредбата на член 11, параграф 2 на вътрешните правила не се прилага по отношение на Gabinete Português de Carta Verde, докато подзаконовите разпоредби, приложими в тази страна, не бъдат променени, за да се осигури съответствието им с правото на Общността, приложимо според разпоредбите на същото това право.

ШВЕЙЦАРИЯ

Разпоредбата на член 11, параграф 2 на вътрешните правила не се прилага по отношение на Швейцарското национално застрахователно бюро, докато подзаконовите разпоредби, приложими в тази страна, не бъдат изменени, за да се осигури съответствието им с правото на Общността, приложимо според разпоредбите на същото това право.